

Pluj obláčku - Chicago Podkozí

- Dmi A7
1. Lovec ryb zná jen sychravá rána,
Dmi A7
na moře, když volá lodní zvon,
Dmi Gmi
šalupa je rychle do vln hnána,
Dmi Gmi A7
sotva dozněl jeho tón.
Dmi A7
S harpunou na přídi spěje k cíli
Dmi
z nebezpečí nezná úniku,
D7 Gmi
jen večer, když harmonika kvílí,
Dmi A7 D
zpívá s partou lodníků.
- Ddim D A7 D G
R: Pluj, pluj, pluj, obláčku, pluj, do šedé dále,
A7 D A7 D
za obzor zlatorůžový, někoho tam pozdravuj.
Ddim D A7 D
Pozdravuj, pluj, pluj, pluj dál jak ta loď
G A7 D
po vlnách bílých, k té, jíž jsem srdce odevzdal,
A7 D
o mém stesku vypravuj.
D7 G A7 D
Řekni, ať na mne nečeká, má cesta, že je daleká,
G D A7 D Cdim A7
daleká a nebezpečná, nekonečná.
Ddim D A7 D G
Pluj, pluj, pluj, obláčku, pluj, do šedé dále,
A7 D
ten těžko z moře se vrací,
A7 D
kdo s ním spojil život svůj.
2. Oběti si moře nevybírání,
jejich počet určil život sám.
Nikdo neví kdy a jaká míra
neunikne nástrahám.
Když zurčí svou truhlou serenádu,
jakoby se chechtal dáblů chór,
při poslední poctě kamarádů,
nesměle zní plavců sbor.

R: